

[Annette Just]

hvem der skal betale, og hvem der skal undervise, for det er jo reelt dér, situationen har været helt håbløs. Man har set, at amter og kommuner nærmest sloges om de handicappede, og det er ikke til gavn for de handicappede. Men det tror jeg denne lovforenkling vil være, og derfor vil vi også gå meget positivt ind i særdeleshed for den del af forslaget.

Angående private skoler og kurser synes jeg også, det er gode ting, der er tale om her.

Om det næste lovforslag, nr. L 140, som jo er en følge af det andet, vil jeg sige, at det er dejligt at se, at der nu også kan oprettes specialskoler på privat basis. Det har der været behov for længe. Det bliver ikke mange, og det bliver ikke store skoler, men det bliver nogle særdeles nødvendige skoler for en ganske lille gruppe, som i forvejen har det utrolig svært, og jeg hilser forslaget med glæde.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg kan også godt sige, at dette forslag glæder mig meget, da det åbner mulighed for, at private skoler nu kan påtage sig den opgave at undervise svært handicappede børn.

Kristeligt Folkeparti ser positivt på indførelsen af en ordning, hvorefter det bliver økonomisk muligt at oprette private specialskoler, således at der bliver givet de samme tilskud til elever med svære handicap som til eleverne i den offentlige skole.

Kristeligt Folkeparti og CD støtter varmt lovforslaget.

Ib Jakobsen (FK):

Vi har det sådan med dette forslag, L 139 – og også L 140 – at vi med en vis skepsis kigger på det, når det er fremsat af en minister. Det er selvfølgelig berettiget. Omvendt ligger der noget positivt i det, i hvert fald hvad intentionerne angår. Men hvad har det af konsekvenser? Og hvilken stilling tager man til det?

Jeg må indrømme, jeg føler mig næsten som radikal i denne sag. Hvis det betyder, som det også er blevet nævnt – og jeg kan virkelig ikke gennemskue det – at de generelle tilskud til privatskolerne generelt skal forøges, er der tale om nogle principper, som jeg ikke er enig i. Men hvis man – det angår L 140 – vil bestræbe sig på at fremme de pædagogiske processer og principper i behandlingen af vores handicappede, er jeg meget enig. Og hvis det betyder, at man

vil forenkle situationen amterne og kommunerne imellem, er det også meget positivt. Men hvis det, som det blev nævnt af fru Hanne Thanning Jacobsen, vil betyde ekstra udgifter for amterne og kommunerne, fordi staten skal spare, er vi uenige.

Alt i alt rejser der sig nogle spørgsmål, som vi med spænding venter på bliver belyst under udvalgsarbejdet. Hermed har jeg givet min klare radikale stilling til kende, både hvad angår L 139 og L 140.

Jeg vil så til sidst, idet dette er min sidste ordførelse som medlem af dette Ting, i hvert fald i denne omgang, idet jeg nu rykker to etager op og passer mit arbejde dér – og dér har jeg den fordel frem for nu, at jeg kan dreje om på knappen, når jeg ikke længere gider høre, hvad der bliver sagt hernede – takke Folketinget, specielt fordi det har været en utrolig positiv tid, jeg har været her i, idet man har kunnet opleve tre gange, at regeringen er blevet bragt i mindretal. Det ser jeg som en positiv udvikling, som lover godt for fremtiden.

Og jeg kan da sige, at hvis regeringen vil tage konsekvensen af det – der er jo et par repræsentanter til stede – ved at slippe håndtaget og erkende, at de ikke er i overensstemmelse med flertallet hverken i befolkningen eller i Folketinget, og derefter forlade posterne, skal jeg da med glæde, når vi har været igennem det næste folketingsvalg, flytte fra pladsen på den bageste række til en plads lige her til venstre for mig, og når jeg så næste gang skal kigge på undervisningsministeren, er det med blikket rettet mod højre og ikke mod venstre.

Det skulle så være de sidste ord for mit vedkommende i denne omgang.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Tak for det. Men det drejer sig altså stadig væk om forslaget om kommuners og amtskommuners bidrag til statslige og private skoler og kurser.

Når jeg tillod bemærkningerne, var det, fordi de trods alt handlede om Undervisningsministeriets område.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Da det lovforslag, vi her behandler, er en konsekvens af det næste lovforslag på dagsordenen, vil jeg meget gerne vente med mine